

An illustration of an elderly woman with short, wavy grey hair and glasses, wearing a red cardigan over a white lace-collared top and a brown skirt. She is sitting on a wooden bench and reading a large, open book with a teal cover. Two young children, a girl and a boy, are sitting on the bench with her. The girl, on the left, has dark hair and is wearing a white lace-collared top and a brown vest. The boy, on the right, has dark hair and is wearing a brown shirt and dark pants. They are all looking at the book. The background is a scenic landscape with a river, mountains, and a tree with pink blossoms. The sky is a warm, golden color.

Μια ιστορία θα σας πω, για ένα όνειρο
τρελό...

Κείμενο:
Ελένη-Ξένη Τσούση

Εικονογράφηση με AI
Κυριακή Κουρούπη

·Το καλάμι που ονειρευόταν να πετάξει·

**Σε ένα μικρό μικρό χωριό,
κάποτε ,κάπου ,μα όχι εδώ,
πλάι πλάι στο ποτάμι το
γοργό,
φύτρωσε ένα καλάμι
λυγερό.**

A stylized painting of a landscape. In the foreground, there are tall, green reeds on the left and a river with blue and green waves. In the middle ground, there is a village with several small houses with brown roofs and walls. The background shows rolling hills in shades of green and blue under a pale sky.

Ψήλωνε και θέριευε και τον κόσμο
έβλεπε.

Μα ένα παράπονο πικρό
έβγαζε κάθε φύλλο του μικρό.

<<Αααχ να μπορούσα να πετώ...

Να φτάνω ως τον ουρανό!!!

Να δω τον κόσμο από ψηλά

κι άλλα καλάμια μακρινά...

Βαρέθηκα να είμαι εδώ

κι όλο να ακούω τον ποταμό.

Διόλου εγώ να περπατώ ούτε ένα βήμα...

Άδικο δεν ειν αυτό>>;

Ο ήλιος που το άκουγε,
γλυκά, γλυκά το χάιδευε
και κάθε ακτίδα του ζεστή
παρέα του' κανε στην πίκρα του αυτή.

Το σύννεφο κορόιδευε την τόση φαντασία.
<<Πότε καλάμι ακούστηκε σε ουρανοπορία;;
Είναι καλάμι....
Ρίζωσε στην γη για να πατάει
κι όχι όνειρα τρελά να χει πως θα πετάει>>.

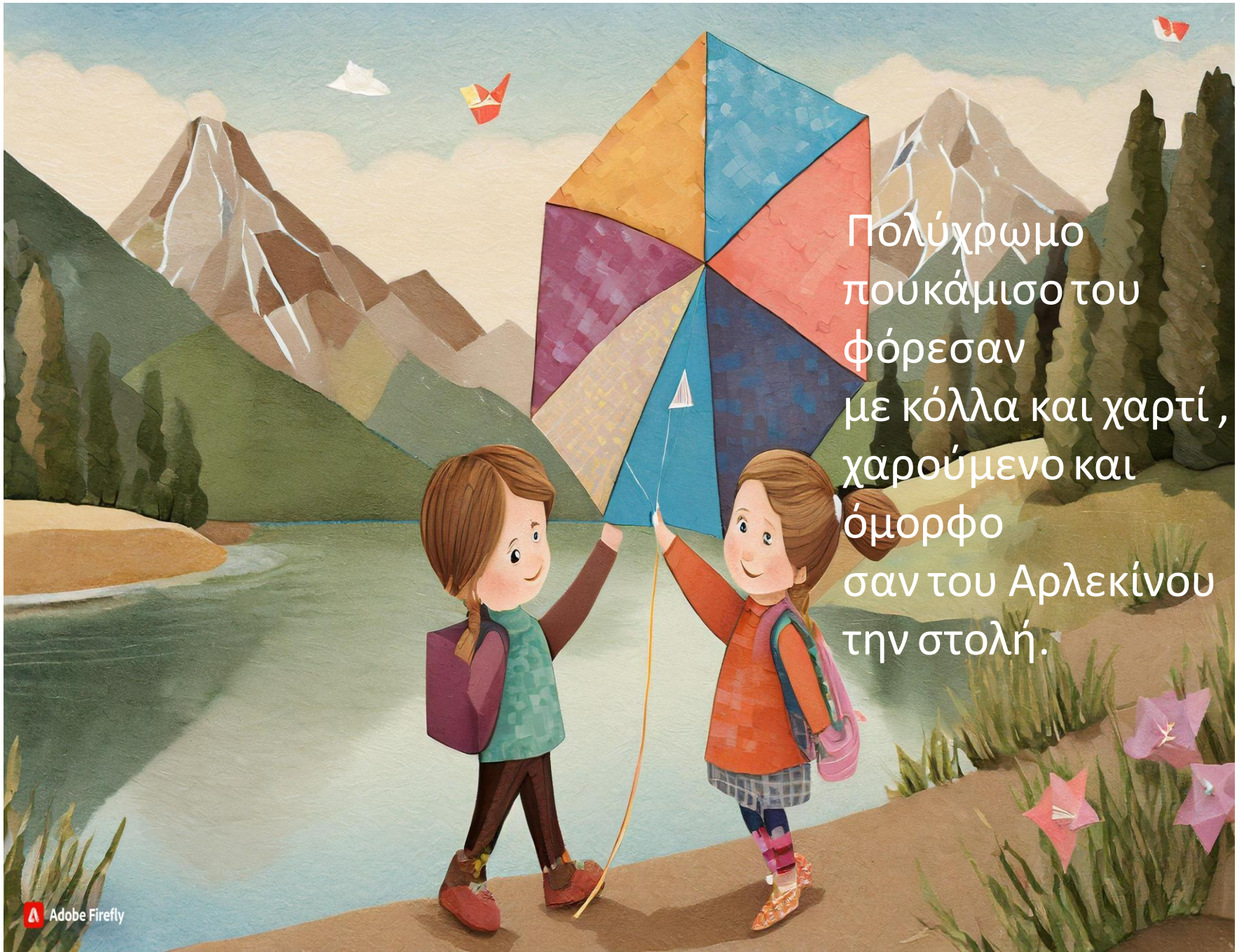

Ο αέρας το λυπήθηκε και πήγε στα παιδιά ,
που παίζανε Μαρτιάτικα σε κάποια γειτονιά.
Τους σφύριξε ακροπόταμα να βρουν την καλαμιά,
που ένα καλάμι λυγρό ,θε να ανταμώσει ουρανό.

Κι εκείνα έτσι
έκαναν
και κόψαν το
καλάμι
και πήραν τρία
ξύλα του
που ίσα τα
μετρήσαν.
Με τέχνη μαζί τα
δεσαν, τα σφίξανε
γερά
μην τα σκορπίσει ο
άνεμος, να είναι
δυνατά.

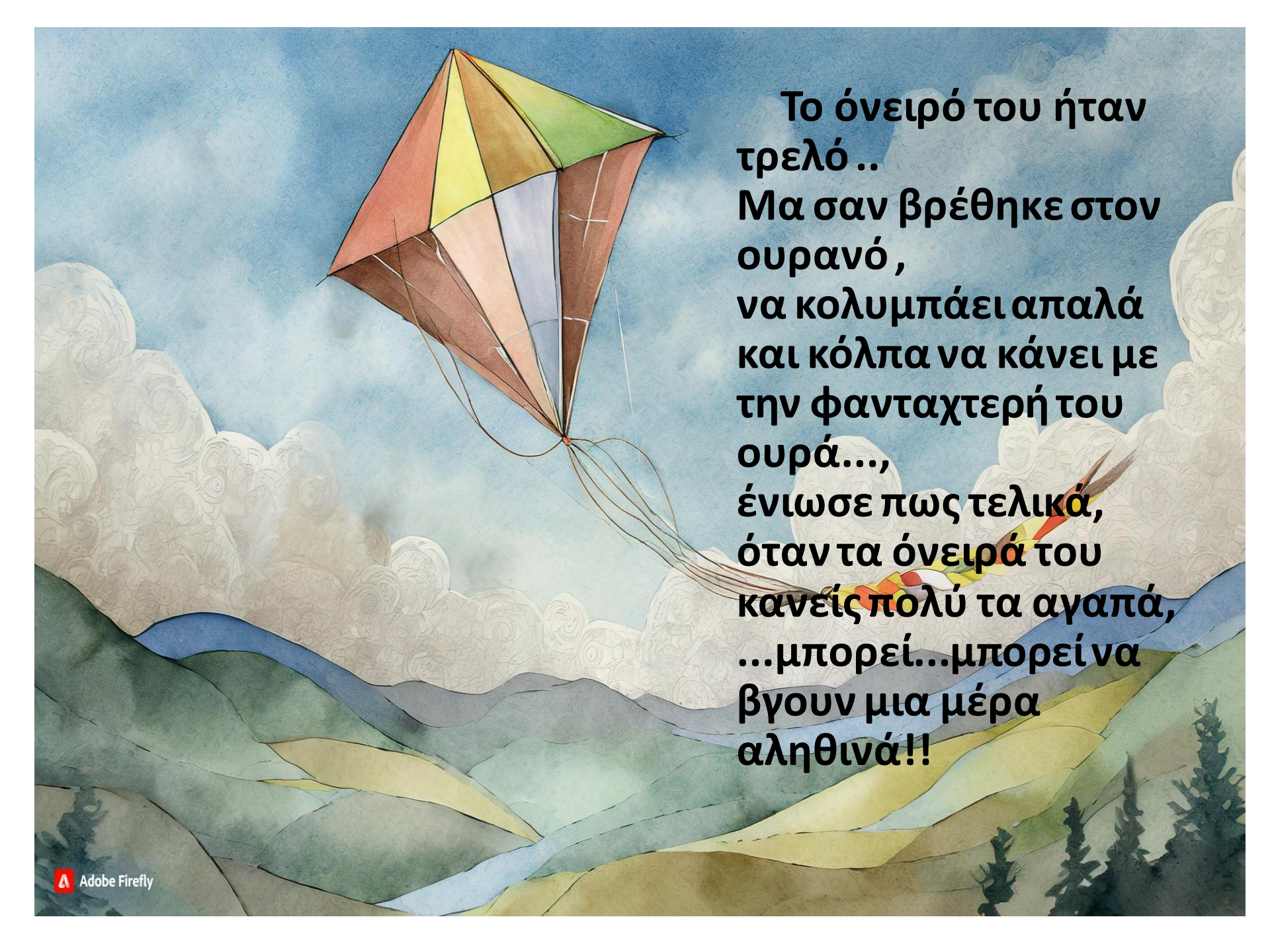

Πολύχρωμο
πουκάμισο του
φόρεσαν
με κόλλα και χαρτί,
χαρούμενο και
όμορφο
σαν του Αρλεκίνου
την στολή.

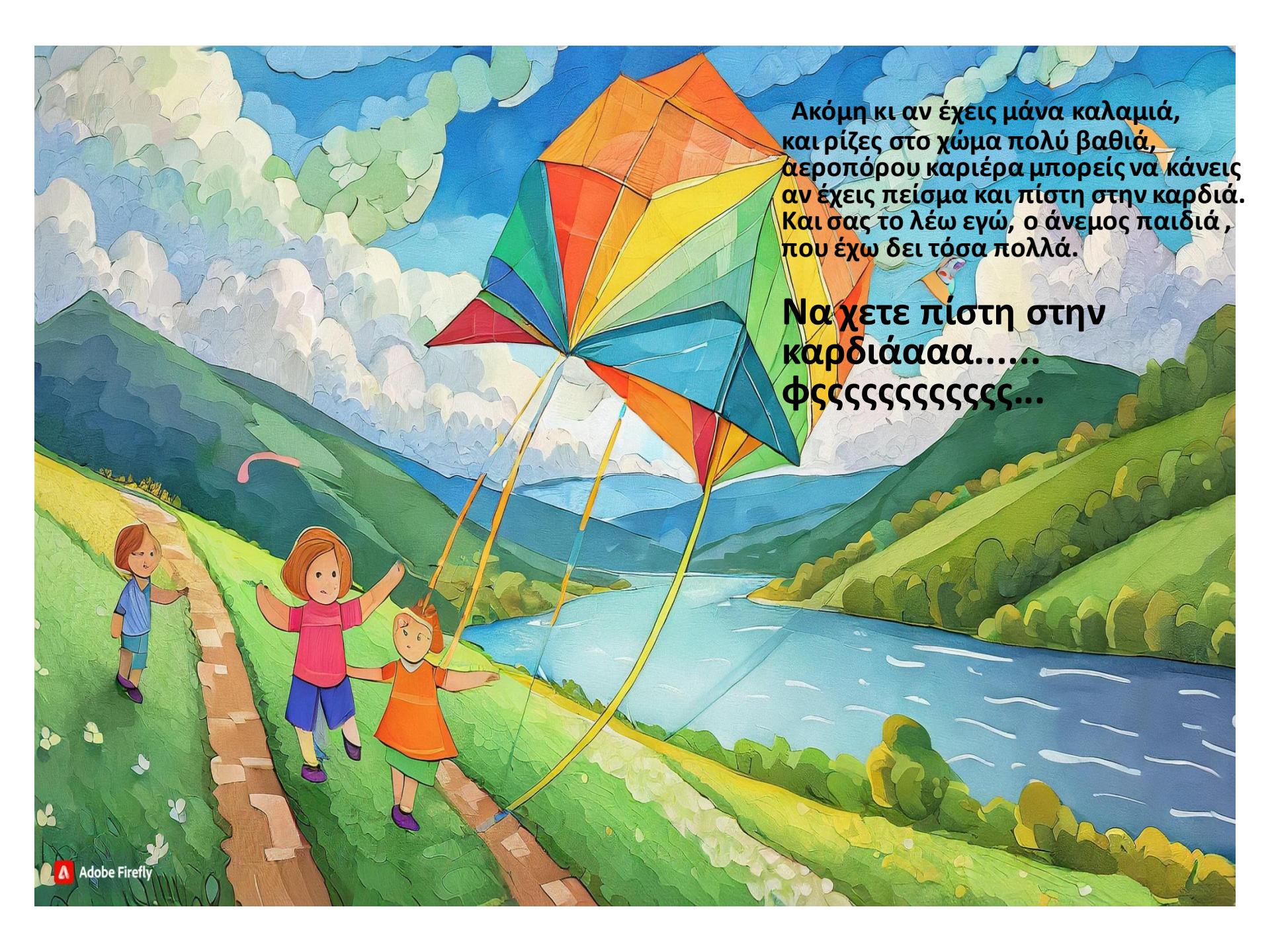
Ψαλίδισαν πολύχρωμα
χαρτάκια και πανιά
και μ' όλα τούτα φτιάξανε
ξοπίσω του μια μακρουλή ουρά.

Μια Δευτέρα Καθαρή
,όπως το έθιμο καλεί
μες σε χαρούμενες φωνές
το ονειροπόλο μας καλάμι ,
την πρώτη του την πτήση
,ετοιμάστηκε να κάμει.
Πήρε ανάσα πολύυυ
βαθιάαα .
Έκλεισε τα μάτια του για
λίγο σφιχτά σφιχτάααα
και ετοιμάστηκε σαφώς
ψηλά να πετάξει...σαν
χαρταετός!!!!!!!!!!!!!!

A watercolor-style illustration of a colorful kite flying in a blue sky. The kite has sections of orange, yellow, green, and purple. Below the kite, a winding blue river flows through a landscape of rolling hills in shades of green and yellow. The background features stylized, swirling clouds in light blue and white. The overall mood is dreamlike and serene.

**Το όνειρό του ήταν
τρελό ..
Μα σαν βρέθηκε στον
ουρανό ,
να κολυμπάει απαλά
και κόλπα να κάνει με
την φανταχτερή του
ουρά... ,
ένιωσε πως τελικά,
όταν τα όνειρά του
κανείς πολύ τα αγαπά,
...μπορεί...μπορεί να
βγουν μια μέρα
αληθινά!!**

Ακόμη κι αν έχεις μάνα καλαμιιά,
και ρίζες στο χώμα πολύ βαθιά,
αεροπόρου καριέρα μπορείς να κάνεις
αν έχεις πείσμα και πίστη στην καρδιά.
Και σας το λέω εγώ, ο άνεμος παιδιά,
που έχω δει τόσα πολλά.

Να χετε πίστη στην
καρδιάαα.....
φςςςςςςςςςςς...